

OBROŚĆ (7) *vb pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

inf obrość (1). \diamond *fut* 3 sg obroście (2). \diamond 3 *pl* obrostą (1). \diamond *praet* 3 sg *f* obrośla (1). *n* obrośło (1).
 \diamond [3 *pl* *subst* obrośły.] \diamond *plusq* 3 sg *m* był obrośł (1).

Sł stp notuje, *Cn s.v. obrastam*, *Linde XVI – XVII w.*

Pokryć się czymś rosnącym; circumcrescere Calag; cooperiri, vestiri Cn (7) : Vmbwafchen. Obrość. Circumcrescere. Calag 520a.

obrość w co (1): A ona niewinna córá/ Obroślá w łłowiczé piórá: Y dziś wdzięcznym głósem ćiefzy KochSob 66.

obrość czym (3): gdy Baranowi łoiem nerki wśzytki obrośtą/ Tedy zdechnie. FalZioł IV 1d; MiechGlab 77; [Zbierzefz łoy wśyftek ktorym obrośły ielitá [qui operit intestina] Leop Ex 29/13 (Linde)]. Cf Zwrot.

[*obrość na kim: Oto ia wpuścżę w was [w kości] duchá/ á będziecie żywe/ y dam też ná was śmyłlowe żyły/ y każę ná was obrość mięfu [et succrescere faciam super vos carnes] Leop Ez 37/6 (Linde).]*

[*Przysłowie: A tám y lám latáiąc/ czásći prózno zbieży/ Rychléy kámięń obroście/ gdy ná mieyfcu leży. Albertus E (Linde).]*

Zwrot: »mchem obrość« (1): Obrutum situ vetustatis, Mchem obrośło/ Zárosło dla śtárości. Mqcz 361d.

a. *Pokryć się włosami (o ciele ludzkim); pubescere Cn (2) : Komu ręka obroście, [...] niewtyd y vporę znamionuie. GlabGad P3; Po mały chwili wynidzie ieden mąż śtráfzliwey póstawy (bo był obrośł) y rzekł [...] BielKron 322v.*

Formacje współrdzenne cf ROŚĆ.

Cf OBROŚLY, OBROŚNIENIE